

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Povestea primului colonist

Una dintre cele mai triste povestiri din câte am citit a fost o povestire în versuri, de fapt o poezie de W. Carleton, numită „Povestea primului colonist”. Este vorba despre experiența unuia dintre primii pionieri, care s-a oprit împreună cu soția în ținuturile nelocuite din vest; cu mari eforturi au reușit să-și construiască o cabană și au avut mult de furcă până ce au reușit să curețe terenul și să-l facă bun de locuit. Apoi se vorbește despre zilele pe care le-au petrecut în singurătate, trudind din greu; despre zilele în care, din cauza muncii excesive și a lipsurilor care îi copleșeau, n-au mai avut vreme de cuvintele frumoase, de micile atenții și de plăcutele mângâieri de altădată.

Într-o seară, când omul nostru s-a întors de la muncă, istovit cu totul, și s-a dus să mulgă vacile... ia-le de unde nu-s. Trebuia să plece să le caute. Foarte supărat și obosit, i-a spus soției cam așa:

Atât aveai tu de făcut – să nu pierzi vitele din ochi.
 Să nu se depărteze de-aici, de lângă casă.
 Atât. Toată povara grijilor pe mine doar m-apasă.
 Tu numai stai și-astepti să fac eu tot.
 Doar eu trudesesc aici și, uite, nu mai pot!

Dar, de cum a terminat de spus aceste cuvinte, și-a dat seama câtă otrăvă era în ele. Însă, mândru și mândru, nu și-a cerut iertare și nici nu a încercat să îndrepte lucrurile, așa cum simțea că s-ar fi convenit să facă. Mai mult chiar, a doua zi a plecat la lucru fără să-și sărute soția de bun-rămas, așa cum făcea totdeauna. Când și-a desfăcut pachetul de mâncare, lângă sendvișuri a găsit și prăjitura lui preferată. A înțeles ce însemna și și-a spus: „Diseară

îmi voi cere iertare”. S-a dus acasă devreme, dar soția lipsea. Lăsase pe masă un bilet în care îi spunea că vacile plecaseră din nou și ea se dusese să le caute. Iar în încheiere scria: „Dragul meu, mi-am dat toată silința să fac totul cât mai bine. Încearcă să completezi cu iubirea ta lipsa mea de putere și să-mi spui un cuvânt bun când voi veni acasă.”

Chiar în clipa aceea a început o furtună grozavă, cu tunete și fulgere înspăimântătoare. Omul și-a luat câinele și a plecat să-și caute soția. Toată noaptea s-a luptat cu moartea, umblând prin furtună și strigând cât îl țineau puterile. De trei ori s-a întors la cabană, nădăruind că soția a ajuns acasă. Când s-a luminat de ziuă și s-a întors din nou acasă, a auzit în apropiere sunetul talângilor de la gâtul vacilor. Deci le găsisse, se întorsese! S-a năpustit în cabană, strigând: „Ah, scumpa mea, ai venit, în sfârșit!” Da, venise, dar... plecase din nou. Lupta cu furtuna teribilă din timpul nopții fusese peste puterile ei. Zăcea pe podea, moartă. (Eric B. Hare, *Make God First*, p. 368)

Încearcă să-ți închipui că ai putea să-L auzi pe Isus vorbind. Cum crezi că vorbea El? Cu siguranță, cuvintele Sale erau totdeauna curate, fără nicio umbră de neseriozitate. Tonul vocii Sale era plin de bunătate, fără nicio stridență sau urmă de mânie. Crezi că lua vreodată parte la discuții fără rost sau în care se spuneau glume proaste? Aveau cuvintele Sale sens și înțeles sau nu merita să-ți pierzi vremea ascultându-L?

Iată părerea mea

- ▶ Știi ce înseamnă Y H W H și cum se pronunță? În ebraică, literele acestea alcătuiesc Numele lui Dumnezeu, care este tradus în Biblia noastră prin Dumnezeu sau Domnul. Evreii considerau că numele acesta este atât de sfânt, încât, când citeau Scriptura și ajungeau la el, nici nu îndrăzneau să îl pronunțe, de teamă să nu îl profaneze. Deoarece nu era rostit niciodată cu glas tare, de-a lungul vremii s-a uitat felul în care ar trebui pronunțat, iar astăzi nu suntem siguri cum ar trebui să sune acest cuvânt.
- ▶ Israelul din timpurile biblice, care a auzit glasul lui Dumnezeu, a arătat totdeauna un deosebit respect față de Domnul și de Numele Său. Dumnezeu nu S-a schimbat cu trecerea timpului. Merită și astăzi același respect.
- ▶ Ni se întâmplă vreodată să uităm că Dumnezeu este atotputernic și vrednic de respect și să rostim Numele Său în mod neatenț?
- ▶ În Biblie, Dumnezeu are multe nume. Multe dintre ele descriu atribute ale Sale sau modul în care se raportează la creația Sa. Per ansamblu, aceste nume ne descriu un Dumnezeu iubitor. Ar trebui ca și noi, la rândul nostru, să răspundem acestei iubiri. O parte a răspunsului este respectarea numelui Său.
- ▶ *„Atunci când se face un jurământ strâmb sau când Numele Domnului e întrebuințat abuziv și pentru lucruri de nimic sau în grabă pentru lucruri neînsemnate este într-adevăr o defăimare la adresa Numelui (ființei) lui Dumnezeu și deci este în directă opoziție cu porunca a treia.” – A. Kuen, teolog*

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- ▶ *„Scribii care au copiat Scripturile erau cuprinși de un simțământ de adânc respect și pioșenie atunci când ajungeau să copieze literele sfinte care alcătuiau Numele lui Dumnezeu. Înainte de a le scrie, se opreau puțin. Și, dintre toate celelalte nume și titluri, NUMELE lui Dumnezeu era considerat a fi YAHWEH... Numele acesta este format, în ebraică, din verbul „a fi” și implică ideea că Acela care are acest Nume este veșnic și are existența prin Sine. Însăși... universalitatea Sa atotcuprinzătoare împiedica orice asemănare sau comparație care s-ar fi putut face între El și zii egiptenilor sau ai altor popoare. El avea să le asigure, lui Moise și poporului, mângâiere în necazuri și un ajutor în care să se poată încrede, pentru realizarea scopului Său, de a-i elibera din Egipt.” – Comentariu biblic AZȘ*
- ▶ *„Porunca de a nu lua Numele Domnului în deșert nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ea ne oprește de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau neglijent, fără respect față de înspăimântătoarea lui însemnătate. Prin folosirea necugetată a Numelui lui Dumnezeu în vorbirea de rând, prin invocarea Lui în probleme neînsemnate și prin deasa și necugetata repetare a Numelui Său, noi Îl dezonorăm. «Numele Lui este sfânt și înfricoșat» (Psalmi 111:9).” – Ellen G. White, scriitoare inspirată*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36)

Cris era un băiat vesel. Toți îl iubeau, pentru că vorbea mereu și avea un dar deosebit de a găsi în orice lucru ceva de râs. Uneori, cuvintele pe care le spunea despre câte cineva, chiar dacă el nu avea intenția să jignească, îl puneau pe respectivul într-o lumină atât de ridicolă, încât îi venea să intre în pământ de rușine, pentru că, de îndată ce Cris deschidea gura, toți începeau să râdă.

Când era la ore, Cris vorbea tot timpul în șoaptă, astfel că cei din jur îl ascultau pe el, în loc să asculte ce spuneau profesorii. Glumeau și râdeau, până ce nimeni nu mai era atent la oră. Cu toate că era foarte îndrăgit, Cris era totuși un veșnic izvor de cuvinte cel puțin nefolositoare, dacă nu rele.

Obiceiul lui de a flecări tot timpul este foarte rău, dar toți ne facem adesea vinovați, pentru că vorbim fără să gândim. Cuvintele rostite astfel nu numai că nu sunt de folos nimănui, dar adesea rănesc și, oricum, sunt o pierdere de timp. Este vorba de cuvintele negândite, de prostiile pe care le spunem și pentru care va trebui să dăm seama la judecată și să primim o răsplată.

- ▶ Tu vorbești vreodată fără să gândești? Spui cuvinte rele, care abat și mintea ta și a celor din jur de la lucrurile serioase la care ar trebui să fiți atenți? Dacă luăm seama acum la cuvintele pe care le rostim, în ziua judecății nu vom avea să ne temem pentru ceea ce am spus.” (M. E. Cason, *Today's Worship Story*, p.191-192)

▶ **Eclesiastul 5:6**

„Nu lăsa gura să te bage în păcat și nu zice înaintea trimisului lui Dumnezeu: «M-am pripit.» Pentru ce să Se mânie Dumnezeu din pricina cuvintelor tale și să nimicească lucrarea mâinilor tale?”

Dumnezeu spune...

▶ **Exodul 20:7**

„Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.”

▶ **Iov 15:5**

„Nelegiuirea ta îți cârmuiește gura și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni.

▶ **Psalmii 4:2**

„Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți umbla după minciuni?”

▶ **Psalmii 18:1**

„Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!”

▶ **Proverbele 21:6**

„Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge și ele duc la moarte.”

▶ **Matei 5:37**

„Felul vostru de vorbire să fie: «Da, da; nu, nu»; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.”

▶ **1 Corinteni 1:5**

„Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.”

▶ **Coloseni 4:6**

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”

▶ **1 Timotei 4:12**

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

▶ **Proverbele 17:27**

„Cine își înfrânează vorbele cunoaște știința și cine are duhul potolit este un om priceput.”

▶ **Iacov 3:6**

„Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este acela dintre mădulele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.”

Ce legătură are cu mine?

► Porunca a treia ne spune să nu luăm în deșert Numele lui Dumnezeu. Altfel spus, să nu rostim Numele Său degeaba, în mod neatent sau pentru a întări o minciună. Porunca nu cere doar să evităm anumite cuvinte care nu ar trebui spuse, ci să avem grijă de orice cuvânt pe care îl rostim. De fapt, cuvintele sunt o expresie a gândurilor. „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit” (**Matei 12:35,37**).

► Iată câteva reguli pe care ni le oferă Biblia cu privire la vorbire. Trece înaintea ideii exprimate numărul cu care este notat versetul în care apare ideea respectivă.

1. **Psalmii 12:2,3**; 2. **Proverbele 13:3**; 3. **Proverbele 18:21**; 4. **Proverbele 25:11**; 5. **Eclesiastul 5:2**; 6. **Iacov 1:26**; 7. **Iacov 3:2**; 8. **Iacov 5:12**.

__ Nu te grăbi să vorbești înainte de a te gândi. __ Cuvintele pot omorî sau pot aduce viață. __ Religia unui om care nu-și poate controla cuvintele este zadarnică.

__ Cine își păzește gura își păzește sufletul. __ Dacă prin cuvintele noastre nu greșim față de alții, suntem desăvârșiți.

__ Cuvintele potrivite, spuse la vreme potrivită, sunt ca un tablou frumos. __

Să păstrăm simplitatea în orice discuție, reducând-o pe cât se poate la „da” și „nu”.

__ Lui Dumnezeu nu-I plac lingușelile, nici cuvintele cu două înțelesuri.

► Descurcă următoarele cuvinte, ca să descoperi cu ce ar trebui să ne ocupăm. (Vezi **Filipeni 4:8**.)

„Încolo, frații mei, tot ce este nbu _____, tot ce este deavatăr _____, tot ce este drivenc _____ de nictes _____, tot ce este predt _____, tot ce este racut _____, tot ce este vrednic de biuti _____ tot ce este vrednic de mritpi _____, orice patfă _____ ānub _____ și orice adu-lă _____, aceea să vă însuflețească”.

Cum se întâmplă?

► Este normal ca, în situații diferite, să folosim expresii și limbaje diferite. De exemplu, într-un fel ne exprimăm când stăm de vorbă cu un prieten și în alt fel când vorbim cu o persoană mai în vârstă, un superior sau o persoană oficială; într-un fel redactăm o telegramă și în alt fel o cerere. Hai-deți să facem un mic exercițiu. Iată mai jos câteva tipuri de limbaje și expresii.

1. Limbaj solemn, religios (vorbire ce exprimă respectul și iubirea)
2. Oficial (o vorbire corectă și îngrijită)
3. Prietenesc (limbaj ce exprimă căldură și afecțiune)
4. Obișnuit (vorbire de toate zilele)
5. Frivol (vorbire lipsită de seriozitate)
6. Argotic (o vorbire voit neîngrijită)
7. Vulgar (limbaj profan și murdar)

► Trece în dreptul fiecăreia dintre expresiile următoare cifra care indică tipul de limbaj căreia îi aparține:

- _ Bună, ce mai faci?
- _ Ca lumea, nu? Bestial, ce mai!
- _ Bună ziua, domnule director!
- _ Tată scump, din cer...
- _ Ce bine-mi pare că te văd! Îmi era dor de tine!
- _ Cară-te de-aici, prostule!
- _ Ohoo, mișto gagiu!

► Care dintre aceste tipuri de vorbire nu ar trebui să fie folosite niciodată de un creștin?

► În **Matei 5:37** ni se vorbește despre felul în care trebuie să ne alegem cuvintele. Ce vrea să spună, de fapt, acest verset?

► Acest text ne îndeamnă să fim cât mai simpli în vorbire. Să înțelegem cumva de aici că nu ar trebui să ne angajăm niciodată într-o discuție în care răspunsurile noastre ar fi mai mult decât „da” sau „nu”? Evident că nu. Prin cuvinte, putem exprima o mulțime de gânduri. Uneori, avem impresia că vorbim fără să ne gândim, dar impresia aceasta este greșită. De fapt, înainte de a rosti un cuvânt, cuvântul acela există sau apare în minte. Deci, dacă vrem să ne stăpânim gura sau limba, de ce ar trebui să avem grijă? Ce ar trebui să ținem în frâu?